

Eerste lezing uit het boek Jesaja

(Jes. 43:18-19.21-22.24b-25)

Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd,
denk niet terug aan het verleden.

Zie, Ik ga iets nieuws verrichten,
nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt?

Ik baan een weg door de woestijn,
maak rivieren in de wildernis.

Dit is het volk dat Ik mij gevormd heb,
het zal mijn lof verkondigen.

Maar jij hebt niet tot Mij geroepen, Jakob,
jij gaf je geen moeite voor Mij, Israël.

Je hebt Mij met je zonden belast,
Mij vermoeid met al je wandaden.

Ik, Ik ben het die omwille van zichzelf
je misdaden tenietdoet en aan je zonden niet meer denkt.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordsalm (Ps. 41)

Genees mij, ik heb tegen U gezondigd.

Gelukkig wie zorgt voor de armen;
in kwade dagen zal de HEER hem uitkomst geven,
de HEER zal hem beschermen en in leven houden,
men prijst hem gelukkig in het hele land.

Genees mij, ik heb tegen U gezondigd.

Op zijn ziekbed zal de HEER hem tot steun zijn.
'Hoe lang hij ook ziek ligt, U keert zijn lot ten goede.'
Ik zeg: 'HEER, wees mij genadig,
genees mij, ik heb tegen U gezondigd.'

Genees mij, ik heb tegen U gezondigd.

...

Als U mij bijstaat, omdat ik onschuldig ben,
en mij voorgoed laat wonen in uw nabijheid.
Geprezen zij de HEER, de God van Israël,
van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen, amen.

Genees mij, ik heb tegen U gezondigd.

Tussenzang

Tweede lezing uit de tweede brief aan de Korintiërs (2 Kor. 1:18-22)

Broeders en zusters, zo waar God trouw is,
wanneer ik ja tegen u zeg bedoel ik ook ja, niet nee.
De Zoon van God, Jezus Christus,
die wij – ikzelf en Silvanus en Timoteüs –
aan u verkondigd hebben, was immers ook niet iemand
die ja zei en nee bedoelde. Hij belichaamt het ja.
In Hem worden alle beloften van God ingelost;
en daarom is het ook door Hem dat we amen zeggen,
tot Gods eer.
Het is God die u en ons Christus als fundament geeft,
die ons allen heeft gezalfd,
heeft gewaarmerkt als zijn eigendom
en als voorschot de Geest in ons hart gegeven heeft.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Marcus (Marc. 2:1-12)

Toen Hij enkele dagen later terugkwam in Kafarnaüm, werd het bekend dat Hij weer thuis was.

Er stroomden zo veel mensen toe dat er zelfs voor de deur geen plaats meer was, en Hij verkondigde hun Gods boodschap.

Er werd ook een verlamde naar Hem toe gebracht, die door vier mensen gedragen werd.

Omdat ze door de menigte niet bij Jezus konden komen, haalden ze een stuk van het dak weg boven de plaats waar Hij was.

En toen ze een opening hadden gemaakt, lieten ze de verlamde op zijn slaapmat naar beneden zakken.

Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: 'Mijn kind, uw zonden zijn u vergeven.'

Er zaten ook een paar schriftgeleerden tussen de mensen, en die dachten bij zichzelf: Hoe durft Hij dat te zeggen?

Hij slaat godslasterlijke taal uit!

Wie kan zonden vergeven dan God alleen?

Jezus wist meteen wat ze dachten en dus zei Hij

'Waarom denkt u zoiets?

Wat is gemakkelijker, tegen een verlamde zeggen:

"Uw zonden zijn u vergeven" of: "Sta op, pak uw mat en loop"?

Ik zal u laten zien dat de Mensenzoon volmacht heeft om op aarde zonden te vergeven.'

Toen zei Hij tegen de verlamde:

'Ik zeg u, sta op, pak uw mat en ga naar huis.'

Meteen stond hij op, pakte zijn mat en ging weg.

Alle mensen zagen het; ze stonden versteld en loofden God.

'Zoiets hebben we nog nooit gezien,' zeiden ze.